

ת"פ 12325/09/15 - מדינת ישראל נגד עדן טולידנו, אלי ארביב, אשתר אופק

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12325-09-15 מדינת ישראל נ' טולידנו ואח'
ת"פ 14966-09-15 מדינת ישראל נ' ארביב(עצור בפיקוח)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. עדן טולידנו
2. אלי ארביב (עצור) 3. אשתר אופק

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אורלי נעמן
ב"כ הנאשם 2: עו"ד עמיקם שוחט
נאשם 2, הובא באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשם **אלי ארביב** (להלן: "**אלי**"), שאת דינו עליו לגזור כעת, הואשם, בכתב אישום שהוגש לביהמ"ש המחוזי בחיפה, בשני פרטי אישום, בעבירות שונות ובכללן עבירות קשר, עבירות בנשק, ניסיון הצתה ושיבוש מהלכי משפט.

תחילה הוגשו בפרשה שני כתבי אישום, האחד הוגש בפניי, בת"פ **12325-09-15**, נגד עדן טולידנו (להלן: "**עדן**") ונגד **אלי** והשני הוגש בפני כבוד השופט ד' סלע, בת"פ **14966-09-15**, נגד מתן ארביב, אחיו של אלי (להלן: "**מתן**") ונגד נאשם נוסף בשם אופק אשתר (להלן: "**אופק**"). אציין, כי הנאשמים האחרים מואשמים בפרטי אישום נוספים, שאין צורך להידרש אליהם כאן.

2. ארבעת הנאשמים הגיעו להסדרי טיעון עם המאשימה. עניינם אוחד בפניי וכולם הורשעו במיוחס להם בכתבי האישום המתוקנים, בהם הם הודו.

תחילה צורף עניינו של **אופק** לת"פ 12325-09-15, שנדון בפניי ולאחר מכן, לאחר שהושג הסדר טיעון גם בעניינו של **מתן**, אוחדו שני התיקים והם נדונים בפניי.

בישיבת יום 29/2/16, שהתקיימה בפניי, הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון לגבי הנאשמים **עדן**, **אלי** ו**אופק** (סומן "א") והוסבר שלגבי **עדן** ו**אופק** אין הסדר לעניין העונש.

בשל גילם הוזמן תסקיר שירות מבחן לגבי **עדן** ו**אופק**, והטיעונים לעונש בעניינם נקבעו ליום 29/5/16.

לגבי אלי הוסכם על טווחי ענישה והטיעונים לעונש נשמעו ביום 21/3/16.

הסדר הטיעון בעניינו של **מתן** הוגש בישיבת יום 14/3/16. גם בעניינו קיימת חובת תסקיר ולפיכך גם לגבי נתבקש שירות המבחן להכין תסקיר והטיעונים לעונש נדחו לישיבה הקבועה ליום 29/5/16.

3. גזר דין זה ניתן, אפוא, לגבי אלי בלבד, אשר הורשע בשני פרטי אישום - פרט האישום הראשון ופרט האישום השני אשר בכתב האישום המסומן "א".

האישומים בהם הורשע אלי

4. פרט האישום הראשון מייחס לאלי ייצור מספר בקבוקי תבערה, ביחד עם שאר הנאשמים והשלכתם בשטח נטוש, ייצור בקבוק תבערה נוסף, **ניסיון** להדלקתו והשלכתו על ביתו של המתלונן, דבר שגרם לפציעתו של שומר במקום, מרסיסי הזכוכית.

5. להלן עובדות פרט האישום הראשון (אלי הוא נאשם 2 בכתב אישום זה):

א. במועד מדויק, שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 4.8.15 קשרו הנאשמים ומתן קשר להשליך על הבית בקבוק תבערה (להלן: "**הקשר**").

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ייצרו הנאשמים ומתן, בלא רשות על פי דין, מספר בקבוקי תבערה, בכך שמילאו בקבוקי זכוכית בדלק והכניסו לתוכם נייר (להלן: "**בקבוקי תבערה**"), ובשני מועדים שונים, עובר ליום 4.8.15 הדליקו והשליכו אותם בשטח נטוש על מנת לרכוש מיומנות בהשלכתם.

ג. בהמשך לקשר ולשם קידומו, ביום 4.8.15, בסמוך לשעה 04:40 נסעו הנאשמים ומתן ברכב בו נהג מתן (להלן: "**הרכב**") כשברשותם בקבוק זכוכית אותו מילאו בדלק (להלן: "**בקבוק הזכוכית**"). בהגיעם לבית, ייצרו הנאשמים ומתן, בלא רשות על פי דין, בקבוק תבערה נוסף, בכך שהכניסו לתוך בקבוק הזכוכית נייר טואלט (להלן: "**בקבוק התבערה**"), במטרה להשליכו לעבר הבית. בשלב זה, ניסו הנאשמים ומתן להדליק את בקבוק התבערה והשליכו אותו לעבר הבית. הבקבוק לא התלקח, אך פגע בקיר הבית, התנפץ ונפל בחצר הבית.

ד. כתוצאה מהתנפצות הבקבוק, נפגע השומר רוסלן טוכטולין פגיעות קלות מרסיסי הזכוכית.

ה. בקבוקי התבערה ובקבוק התבערה הינם כלים שסוגלו לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם.

ו. במעשיהם המתוארים לעיל, קשרו הנאשמים ומתן קשר לפשע, ייצרו נשק בשתי הזדמנויות שונות ובאחת הזדמנויות החזיקו את הנזק, הכול בלא רשות על פי דין. כן ניסו לשלח אש במזיד, בדבר לא להם, במטרה לפגוע בבטחת דרי הסביבה, כל זאת בצוותא חדא.

בגין כך הואשם אלי, הודה והורשע בעבירות כדלקמן:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.

- ב. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) _ 29 לחוק העונשין.
- ג. **עבירות בנשק (החזקה)** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין.
- ד. **ניסיון להצתה** - עבירה לפי סעיף 448 סיפא + 25 + 29 לחוק העונשין.
6. פרט האישום השלישי מייחס לאלי שיבוש מהלכי משפט בכך שבעת היותו במעצר הוא התקשר לחברתו וקיים שיחת ועידה טלפונית עמה ועם עדן, שתוכנה מהווה שיבוש.

להלן עובדות פרט האישום השלישי:

- א. בתאריך 18.8.15 עת היה במעצר, התקשר נאשם 2 לחברתו ספיר תורג'מן (להלן: "**ספיר**") וביקש ממנה כי ככל שתחקר על ידי המשטרה, תמסור כי אינה יודעת במה הוא עוסק.
- ב. בהמשך, ביקש נאשם 2 מספיר לצרף לשיחה את נאשם 1. ספיר מילאה אחר בקשתו של נאשם 2, וקיימה שיחת ועידה טלפונית בהשתתפותה ובהשתתפות הנאשמים (להלן: "**השיחה**").
- ג. במהלך השיחה, עדכן נאשם 1 את נאשם 2 כי הוא נמצא באילת. נאשם 2 אמר לנאשם 1 להישאר באילת למשך כשבועיים, לשמור על זכות השתיקה וכן הנחה אותו ליצור קשר עם אחר ששמו עלה גם כן בחקירה, ולומר לו "להיעלם" למשך כשבועיים.
- ד. בהמשך לאמור לעיל, נשאר נאשם 2 באילת עד שנעצר שם ביום 22.8.15.
- ה. במעשיו המתוארים לעיל, עשה נאשם 2 דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.

בגין כך הואשם אלי, הודה והורשע בעבירות כדלקמן:

שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

הסדר הטיעון לגבי אלי

7. על פי ההודעה שצורפה לכתב האישום המתוקן בעניינו של אלי (סומן "**א**"), הסכימו הצדדים, כי המאשימה תעתור להטלת 30 חודשי מאסר ואילו ההגנה תעתור להטלת 12 חודשי מאסר.
- כן הוסכם, כי עונש מאסר על תנאי, בן 8 חודשים, התלוי ועומד נגד אלי, יופעל, כאשר מחציתו תופעל בחופף לעונש המאסר שיושת עליו ומחציתו - במצטבר.
- בנוסף סוכם, כי יושת עליו מאסר מותנה והוא יחויב בתשלום פיצוי למתלונן, הכל - לפי שיקול דעת ביהמ"ש.

ראיות לעונש

8. המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של אלי (סומן **ענ/1**).

עמוד 3

כן הגישה, כתב אישום מתוקן, גזר דין והכרעת דין מת"פ 44722-05-11 בבימ"ש השלום לנוער בחדרה (סומן ענ/2), במסגרתו הושת על הנאשם המאסר המותנה שהצדדים הסכימו על הפעלתו, כאמור לעיל.

מטעם אלי לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

9. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב (סומנו ענ/3) וכן הוסיף דברים בעל-פה.

בטיעוניו הכתובים ציין ב"כ המאשימה את חומרת העבירות בהן הורשע אלי ואת עונשי המאסר הארוכים, הקבועים בצד כל עבירה. כן פירט את הערכים המוגנים הרלבנטיים לעבירות הנשק וההצתה - שלום הציבור ובטחונו, חיי אדם ורכושו ואת אלה הרלבנטיים לעבירת השיבוש - הגנה על סדרי שלטון ומשפט ובכלל זה - הגנה על הליך חקירת עבירות וחשיפת האמת.

לדבריו, קדם לעבירות תכנון מוקדם, כפי שמעיד ניסוי בקבוקי התבערה המפורט באישום הראשון. אלי נהג כמי שיצור בקבוקי תבערה אינו זר לו והתנהל כ"עבריין מקצועי" גם במעשים המפורטים באישום הראשון וגם בבצעו את עבירת השיבוש, כאשר "חילק הוראות" לאחרים, כיצד עליהם לנהוג, על מנת לחלצו מההליך או מחומרתו.

על אף שבמקרה זה לא נגרם נזק רב, ביקש ב"כ המאשימה להביא בחשבון, לחומרה, את הנזק שהיה צפוי ממעשיו של אלי. לשיטתו, חלקו של אלי זהה לחלקם של שאר הנאשמים ויש לראות את כל הנאשמים כמבצעים בצוותא.

עוד ציין, ב"כ המאשימה, כי באישום השלישי פעל אלי לבדו וביצע שני מעשים של שיבוש הליכי משפט, אשר היו בעלי פוטנציאל ממשי להשפיע על החקירה.

ב"כ המאשימה לא הפריד בטיעוניו, בין המתחמים שיש לייחס לכל אחד מפרטי האישום והתייחס אליהם כאל מקשה אחת. בהפנותו לפסיקה, ביקש ב"כ המאשימה לאמץ את רמת הענישה לה טוענת המאשימה, היינו - 30 חודשי מאסר. זאת - נוכח עברו הפלילי של אלי, נוכח חומרת העבירות ונוכח העובדה שהוא הורשע בשני אישומים חמורים.

10. לעניין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הסכים ב"כ המאשימה שיש לזקוף לזכותו של אלי את הודייתו בכתב אישום מתוקן, בטרם נשמעו ראיות בתיק, דבר אשר חסך מזמנו של ביהמ"ש וממשאביו של ההליך המשפטי כולו.

מנגד - הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של אלי וטען שמדובר בעבריין סדרתי, אשר עונשים קודמים, לרבות מע"ת שהיה תלוי ועומד נגדו, לא הרתיעוהו מלחזור ולבצע עבירות.

בנסיבות אלה ביקשה המאשימה לגזור את עונשו של אלי ברף העליון של הטווח - 30 חודשי מאסר בפועל, להשית עליו מאסר מותנה ארוך, משמעותי ומרתיע וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים - למתלונן שביתו נפגע וכן לשומר.

טיעוני הסנגור לעונש:

11. תחילה ציין הסנגור, שעבירות של זריקת בקבוקי תבערה לא היוו, בעבר, עבירות בנשק, אלא נחשבו חלק מעבירת ההצתה. לטענתו, מדובר בעבירת הצתה קצת יותר מתוחכמת ועבירת הנשק הכלולה בה, היא עבירה פשוטה מאוד ואף אין מדובר באקדח או בכלי נשק מסוג זה.

עוד טען, שיש להביא בחשבון, כי בקבוק התבערה לא נזרק לתוך הבית אלא לקיר החיצוני של הבית ובפועל נגרם נזק מועט מאד וכי מאחר שבקבוק התבערה הושלך על קיר חיצוני של בית (ולא לתוך בית), גם פוטנציאל הנזק לא היה גדול.

לטענתו, יש להתחשב לזכותו של אלי, בכך שלא אלי זרק את בקבוק התבערה, אלא נאשם אחר, שבעוד שאלי עצמו נשאר ברכב.

הסנגור טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל- 20 חודשים וביקש להיצמד לרף נמוך, כלומר שנה. לדבריו, חלקו של אלי בעבירות, הוא הקטן ביותר מבין כל הנאשמים, להם מיוחסים שני אירועים של בקבוקי תבערה.

הומצאה על ידו פסיקה, המתייחסת לכל אחד מפרטי האישום בהם הורשע אלי.

12. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען הסנגור, כי העבירה האחרונה שעבר אלי היא משנת 2011, כך שבמשך תקופה של כארבע שנים הוא לא עבר עבירות.

נטען, כי נראה שפטירת אביו של אלי ממחלת הסרטן, לפני כשנה וחצי והבעיות שהיו בבית, הביאו את אלי, בחור צעיר כבן 21 שנים, בלבד, לביצוע המעשים.

הסנגור ביקש להביא בחשבון לקולה, גם את הודאתו של אלי ואת החיסכון הרב בזמן ובמשאבים, הנובעים מכך.

הסנגור הגיש פסיקה רלבנטית, בנוגע לכל אחד מפרטי האישום (סומנה **מא/1**) ופירט את הנסיבות ואת גזרי הדין שניתנו שם.

דבר הנאשם:

13. אלי הביע בפניי חרטה על כל המקרה וטען שחלקו בכתב האישום הוא הקטן ביותר, שהרי הוא יושב ברכב ולא זרק בעצמו את בקבוק התבערה. לדבריו, הוא לא התכוון לבצע את העבירות, אך היה בהשפעת אלכוהול. עוד ציין, שעובר למעצרו הוא עשה שינוי בחייו, עבד כמעט שנה, אך אביו נפטר והיו בעיות בבית ולכן נגרר לביצוע העבירות. אלי ביקש לשפוט אותו "ברף הנמוך".

דין וגזירת הדין

14. בניגוד לגישת ב"כ הצדדים, סבורה אני שנכון היה לראות בכל אחד מפרטי האישום אירוע נפרד. אמנם, עבירת השיבוש, אשר בפרט האישום השלישי קשורה בעבירות שבפרט האישום הראשון, מבחינה זו שהיא נעשתה בקשר אליהן ועל מנת לחלץ את אלי מאישום בעבירות בהן הורשע באישום הראשון, אולם קשר זה אינו די לשם קביעה כי מדובר באירוע אחד, על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, שכן אין מדובר בעבירות שיש ביניהן "קשר ענייני הדוק" ואשר ניתן להשקיף עליהן כ"מסכת עבריינית אחת", כאמור בפסק דין ג'אבר - ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29/10/2014).

קביעתי זו מתחייבת גם משיקולי מדיניות משפטית, נוכח חומרת עבירת השיבוש, בנסיבותיה המפורטות בפרט האישום השלישי, לרבות התחכום שבביצועה ונוכח העובדה שהשיבוש נעשה על ידי אלי בעת היותו במעצר. בנוסף, מדובר בשיבוש בעל פוטנציאל הצלחה ממשי. עובדה היא, שנאשם 2 נשאר באילת, על פי הנחייתו של אלי, עד שאותר שם ונעצר.

עם זאת, בשים לב להסדר הטיעון, אלך אף אני בדרכם של הצדדים ואבחן אם ראוי לחרוג ממתחם העונש עליו סוכם בהסדר.

מתחם העונש

15. אציין, תחילה, כי אינני מוצאת פסול בכך שבנוסף לעבירת ההצתה, הואשם אלי גם בייצור נשק ובהחזקתו.

אמנם, בחלק מכתבי האישום, הדנים בייצור בקבוקי תבערה ובהשלכתם, מואשמים מי שהכינו את בקבוקי תבערה, השליכו אותם וגרמו להצתה, בעבירת הצתה בלבד [כפי שנעשה, למשל, במקרה שנדון בעניין זיתוני אליו הפנתה המאשימה - ע"פ 7496/12 חגי זיתוני נ' מדינת ישראל (מיום 24/6/13) (להלן: "עניין זיתוני")], אך קיימים מקרים בהם המדינה בחרה להאשים מי שפעל כאמור לעיל, גם בעבירות נשק וגם בעבירת הצתה [כפי שנעשה, למשל, בת"פ (מחוזי חיפה) 19737-06-12 מדינת ישראל נ' אטיאס (מיום 24/10/2012) וכן בע"פ 3582/13 פאדי סעד ואח' נ' מדינת ישראל (מיום 29/1/2014), אליו הפנה הסנגור].

בענייננו, על פני הדברים - מעובדות כתב האישום נראה, כי אכן היה מקום להאשים את אלי בכל העבירות בהן הואשם. לעניין זה אדגיש, כי על פי עובדות כתב האישום, העבירות בנשק אינן "נלוות" להצתה, אלא הן תופסות מקום נכבד במעשיו של אלי. אין מדובר "רק" בהכנת בקבוק תבערה והשלכתו, אלא בהכנת בקבוקי תבערה בשני שלבים; תחילה הכינו אלי והאחרים **מספר** בקבוקי תבערה וערכו עמם ניסוי בשטח נטוש, על מנת לרכוש מיומנות בכך.

לאחר מכן, **שבו** אלי והאחרים וייצרו **בקבוק תבערה נוסף**, אותו השליכו לעבר בית המתלונן, הכל - כמפורט בכתב האישום.

עוד יש לציין, כי מדובר במעשים נפרדים, שהרי ניתן להכין בקבוק תבערה, מבלי לעשות בו שימוש ומנגד - ניתן לבצע הצתה באמצעות בקבוק תבערה, מבלי לייצרו (למשל, על ידי שימוש בבקבוק תבערה שהתקבל מאחרים). בנסיבות אלה יש לעבירות הנשק "חיים עצמאיים ונפרדים" מעבירת ניסיון ההצתה.

עם זאת, מוצאת אני ממש בטענת הסנגור, לפיה כל העבירות המפורטות בפרט האישום הראשון כרוכות זו בזו ובהתאם יש לגזור את העונש.

16. רבות נכתב על החומרה אשר בעבירות ההצתה, שכן, בשל אופייה של אש והפוטנציאל המזיק והבלתי צפוי הגלום בה, לעולם לא ניתן לדעת מראש, כיצד תתפשט האש ואיזה נזק ייגרם והסיכון לגרימת נזקי גוף, ולא רק רכוש, לרבות אבדן חיי אדם, הוא משמעותי.

ראו, בעניין זה, דברי כבוד השופט רובינשטיין (שהפנה לדברי כבוד השופט ריבלין) בע"פ 7925/06 **עיסא אבו ערער נ' מדינת ישראל** (מיום 25/4/2007): "... אין חולק כי עבירת ההצתה היא מן החמורות שבעבירות בשל הסיכון לנפש ולרכוש, והחשש כי ראשיתה מצער - גפרור - ואחריתה מי ישורנו (ראו ע"פ 1689/95 גאוי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) בש"פ 6526/02 אלענמי ופאבלוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט-כתארו אז-ריבלין))."

כן ראו ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו תקפה** (מיום 27/3/2008), שם נאמר: "נוכח הסכנה

המיוחדת, הבלתי נשלטת, שבעבירות אלה - שהרי בהן 'תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה' (שמות, כ"ב, ה'), ואחריתה מי ישורנה - יש צורך בענישה מרתיעה, שכלל תהא כליאה".

ראו גם: ע"פ 10221/06 **פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל** (מיום 17.1.08); ע"פ 1394/09 **מנשה בן משה נ' מדינת ישראל** (מיום 24.9.09).

הן העבירות בנשק והן עבירות ההצתה, באות להגן על ביטחונם ושלומם של האזרחים, על חיי אדם וכן על הרכוש. עבירת השיבוש באה להגן, בנוסף לכך, על הערך של שלטון החוק, של חשיפת עבירות, העמדת עבריינים לדין והבטחת תקינות המערכת המשפטית, כולה. בשל פוטנציאל הנזק, עוצמת ההגנה על ערכים אלה צריכה להיות משמעותית.

17. העבירות במקרה זה - הן אלה שבפרט האישום הראשון והן העבירה שבפרט האישום השלישי, בוצעו לאחר תכנון מוקדם. בנוגע לפרט האישום הראשון, לא רק תכנון היה כאן, אלא נעשו פעולות מקדימות על מנת להבטיח את הצלחת ביצוע עבירת ההצתה (ראו סעיף 2 לעובדות פרט האישום הראשון). אלי היה מודע היטב למעשיו ולמשמעויותיהם, אך בחר, מרצונו, לנהוג, כפי שנהג ולבצע את העבירות.

במקרה זה הושלך בקבוק התבערה לעבר קיר חיצוני של בית, כך שפוטנציאל הנזק הוא מתון, יחסית, אולם יש לזכור שעל אף זאת - נגרם לשומר נזק גוף ולמרבה מזלו של ארביב, הבקבוק לא התלקח ונזק הגוף שנגרם לשומר התבטא "רק" בפגיעות קלות מרסיסי זכוכית.

אציין, כי, למעשה, עבירת ההצתה לא צלחה, שכן הבקבוק לא התלקח, אך את עובדה זו אין לזקוף לזכותו של אלי, אלא למקריאות ולמזלו הטוב. עם זאת, יש להתחשב, לזכותו, בכך שהבקבוק נזרק לעבר קיר בית ולא למקום בו עלול היה לגרום לנזק חמור ביותר.

נסיבה נוספת, שיש בה כדי להפחית מהמתחם, היא העובדה שאלי נותר ברכב ולא זרק את הבקבוק בעצמו. נסיבה זו איננה נזכרת בעובדות כתב האישום, אך היא מוסכמת על המאשימה. אבהיר, כי אלי נחשב, לכל דבר ועניין, כמבצע בצוותא של העבירות, ביחד עם הנאשמים האחרים, אך לעניין קביעת מתחם העונש ההולם מורה אותנו סעיף **40ט' (2)** לחוק העונשין, כי יש להתחשב "**בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**" ולעניין זה רואה אני הבדל מסוים, בין מי שנשאר ברכב ובין מי שזרק, בפועל, את בקבוק התבערה.

18. מדיניות הענישה בעבירות המפורטות בכתב האישום היא מאסר בפועל, לתקופות משמעותיות.

עם זאת, גזרי הדין, אליהם הפנה ב"כ המאשימה דנים, כולם, במקרים בהם הושלכו בקבוקי תבערה לעבר רכוש (כלי רכב וציוד) **וגרמו לשריפת הרכוש**. בין היתר הוגש פסק דין בו הורשע הנאשם, בנוסף לעבירת

הצתה, גם בעבירה של הדחת עד - ע"פ 7496/12 חגי זיתוני נ' מדינת ישראל (מיום 24/6/13) (להלן: "עניין זיתוני"), לאחר שידה בקבוק תבערה לעבר רכב וגרם לשריפת הרכב ולנזקי הצתה לביתו של המתלונן ונדון ל- 40 חודשי מאסר.

לעניין פסקי הדין אליהם הפנה הסנגור אומר, כי חלקם מתייחס לצעירים לגביהם חלה חובת תסקיר וניתנו עונשים המשקפים הליך שיקומי. חלקם אף ניתן לפני תיקון 113 ולא נקבעו בהם מתחמי ענישה.

ביהמ"ש המחוזי קבע, לזריקת שני בקבוקי תבערה, לעבר כוחות הביטחון, ממניע לאומני מתחם עונש הולם בין 24 ל- 48 חודשי מאסר וגזר 30 ו- 40 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון העיר, כי נזרק רק בקבוק תבערה אחד, אך לא קבע מהו המתחם ההולם. עם זאת, נוכח נסיבה זו הפחית ביהמ"ש העליון את עונשם של הנאשמים, שם, ל- 28 חודשי מאסר ו- 18 חודשי מאסר, בהתאם.

19. אשר לעבירה בה הורשע אלי, בהתייחס לפרט האישום השלישי - מדובר בנסיבות חמורות של שיבוש, לאור כך שהוא בוצע בעוד אלי מצוי במעצר, נוכח "שיחת הוועידה" שערך ונוכח כך שהשיבוש אמנם השפיע על עדן. בתי המשפט נוהגים לגזור, בגין עבירות שיבוש, עונשים שונים, במנעד רחב, בהתאם לפעולות השיבוש, בהתאם לעבירה או לעבירות אשר את חקירתן ביקשו לשבש וכיוצ"ב - החל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

20. לאחר שעיינתי בפסיקה שהמציאו ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, סבורה אני שבשים לב לנסיבות האירועים ותוך מתן דגש על הסדר הטיעון, החלטתי לא לחרוג מהמתחם עליו הסכימו הצדדים, היינו - בין 12 ל- 30 חודשי מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

21. לחובתו של אלי יש לזקוף את עברו הפלילי, אשר בין היתר כולל (מאז חודש ינואר 2001) עבירות סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה היא מיום 15/10/2013, בעבירות איומים ו**הצתה**, בגין עבירות מיום 20/5/2011. אלי נדון על כך, בביהמ"ש לנוער בחדרה, בת"פ 44772-05-11 (להלן: "**התיק הקודם**"), ל- 6 חודשי מאסר שבוצעו בעבודות שירות וכן למאסר מותנה בן 8 חודשים על עבירת הצתה, שהוא בר-הפעלה במקרה דנן.

כן יש לזקוף לחובתו את העובדה שהוא ביצע את העבירות בתיק זה, כאשר המאסר על תנאי הנ"ל הוא בר-הפעלה (בשל פרט האישום הראשון) וכי לא היה בכך כדי להרתיעו.

עוד יש לציין, כי על אף מעורבותו של שירות המבחן, עקב ביצוע העבירות הקודמות שבעברו של אלי (בהיותו

קטין בעת ביצועו), היד שהושיט שירות המבחן אל אלי הושבה ריקם, כפי שניתן להיווכח מגזר הדין שניתן בתיק הקודם (סומן **ענ/2**) ועל כך יש להצטער.

22. לזכותו של אלי יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, עוד טרם נשמעו ראיות. להודאה זו מייחסת אני משקל משמעותי, לקולה, שכן רואה אני בה משום חרטה ולקיחת אחריות, מצד אלי, על מעשיו. רוצה אני לקוות, כי בניגוד לחרטה שהביע בתיק הקודם ואשר לא הביאה אותו להימנע מביצוע עבירות נוספות, זו הפעם חרטה כנה היא וכי אלי אמנם יפעל על פיה ולא יחזור לסורו. ההודאה אף חסכה הבאת עדים רבים, על כל המשתמע מכך גם מבחינת העדים וגם מבחינת הזמן השיפוטי.

עוד אביא בחשבון לקולה, את גילו הצעיר של אלי (בן 21 שנים בלבד בעת ביצוע העבירות), את פטירת אביו (על אף שהדבר אירע לפני כשנה וחצי), את הבעיות שהיו בבית ואת העובדה שאלי החל לעלות על הדרך הנכונה, כאשר החל לעבוד ועבד, עד למעצרו בתיק זה, קרוב לשנה.

בנוסף יש להתחשב בכך, שאלי טרם ריצה מאסר בפועל (אם כי היה עצור בתיק הקודם תקופות העולות כדי 150 ימים) וזה יהיה מאסרו הראשון.

23. סופו של דבר, נוכח כל השיקולים דלעיל רואה אני להשית על אלי את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך **20** חודשים, בניכוי ימי מעצרו - החל מיום 6/8/15.

ב. אני מפעילה את עונש המאסר בן 8 החודשים, שהושת על אלי בת"פ 44722-05-11 בבית משפט השלום לנוער בחדרה, מחציתו (**4** חודשים) במצטבר לעונש המאסר הנ"ל ומחציתו (4 חודשים) - בחופף.

סה"כ ירצה אלי **24** חודשי מאסר, החל מיום מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. אני מחייבת את אלי לשלם למתלונן שעל קיר ביתו הושלך בקבוק התבערה וכן לשומר, פיצויים בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ - 4,000 ₪).

הפיצויים ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/8/2017 ובכל 1 לכל חודש שלאחר

מכן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ו, 28 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.